

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Sloga rasti malo utvrdi, a nestoga sve pokvari.“ Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju nepodpisani ne tiskaju a nefrankirani ne primaju. Predplata sa poštarinom stoji 10 K za obće, 5 K za seljake, na godinu ili K 3-5, odn. K 2-5 na pol godinu. Izvan carovine više poštarina. Plaća i utužuje se u Pull.

Pojedini broj stoji 10 h., zanostali 20 h., kolji u Pull, toll izvan lada.

Uredništvo i uprava nalazi se u Tiskari Laginja i dr. prije J. Krapčić i dr. (Via Giulia br. 1), kamo neka se naslovljuju ava pisma i preplate.

Oglas, pripolena itd. Makaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oplate itd. Isaju se napunitim ili položalcom pošt. štampice u Boču na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno iznačiti ime, prezime i najbližu pošto predbrojalka.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravnictvu u otvorenom pismu, za koji se plaća poštarina, ako ne izvana napisu „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847/849. Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krapčić i dr. u Pull. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crociera br. 1, d. III).

Oca i Vladici Istarskih Hrvata Jurju Dobriću
(13. siječnja 1882.)

Noć bijaše, kad si došo k namu, Spavali su gradici i sela, Istru mrka obavila tama Nigdje dana, nigdje dana biela.

Ti bje sunce svomu rodu dano, Da ga vodiš u zoru iz mraka, Um Ti sjevnu u prozvorje rano Istron prosu kišu sjajnih traka.

Prosu svjetlo — pogled k nebu vinu : Višnji Oče, budi volja Tvoja, Da uzkrisim mrtvu domovinu, Da se digne otadžbina moja!

Sunca ne bi, da Te bilo nije, S Tvoga uma svjetlo nam se rodi, Ono jarko i danas nam sije Do slobode kroz muke nas vodi.

Iz „Narodne Prosvjete“.

Rikard Katalinić Jeretov.

Sastanak pouzdanika IV. izbornog kotara u Kozlini.

Prosloga četvrtka sastaje se u gostioni g. Šiškovića u Kozlini pouzdanici Koparsko-Podgradskog izbornog kotara usljed poziva centralnoga izbornoga kotara za Trst i Istru. Sastanku tom bijaše svrha ta, da se pouzdanici dogovore o organizaciji za rečeni izborni kotar i da se pogovore glede kandidata za taj izborni kotar. Premda je centralni izborni odbor razaslao iz Trsta jedva kojih 120 poziva, ipak se je našlo na okupu preko 200 najvidjenijih naših rodoljuba sviju stališa i raznog zvanja u urečeno doba. U brzini ne mogosmo pobliježiti sve te narodne pryake te spominjemo samo nekoje, a oni, kojih častna imena zaboravismo po-

bilježiti, neka nam to nehotično pomanjkanje oprostiti izvole.

Od strane centralnog izbornog odbora prisustvovalu sastanku predsjednik gosp. prof. Matko Mandić, oba poipredsjednika gg. dr. Trinajstić i dr. Otakar Rybač, te tajnik g. dr. Josip Mandić. Iz Kopa došao je pouzdanik odbora g. dr. Ferdo Černe. Prisutni bijahu obćinski načelnici iz Materije, Dekana, Doline, Klanca, Mareziga gg. Kastelic, Pangero, Piciga, Žagar, Kocijančić itd. Narodno svećenstvo toga kotara bijaše najbrojnije zastupano. Među ostalimi opazismo tuj preč. i veleč. gg. župnike-dekane i dušobrižnike Monsignora A. Rogaća, L. Kompare, I. Poivalnika, I. Cvajna, Š. Defara, Šušljaja, Elanica, Štembergera, Sifvera, Kvanjčiča, Šonca; dušobrižnike iz Brezovice, Tinjana, Plavij itd. itd.

Između nadučitelja i učitelja toga kotara opazismo gg. Žagara, Šiškovića, Valentica, Urbančića, Bogataca, Vajsela, Mladenića itd. Narodni trgovci bijahu zastupani po gg. Slavoju Jenko iz Podgrada, Šiškoviću iz Crnog Kula i raznih drugih. Prisutno je bilo više obć. savjetnika i zastupnika iz Dekana, Mareziga, Doline, Materije i Podgrada itd. Od obćinskih činovnika vidjesmo gg. Klemenčića, Sanićina i nekoje druge. Iz Podgrada došao je na sastanak među ostalimi i tamošnji obć. liečnik g. dr. Bylek.

U urečeni sat otvorio je predsjednik centralnog odbora M. Mandić sastanak, pozdraviv srdučno mnogobrojne narodne pryake onog kotara, zahvali im se na obilatom ođavu, raztumači povod i važnost sastanka te predloži za predsjednika sastanka dičnog starinu Monsignora Rogaća, koji bijaše oduševljeno pozdravljen, za podpredsjednika gosp. dra. Černeta a za tajnika g. dra. J. Mandića.

Zauzev predsjedničko mjesto zahvali

se Monsignor Rogać na odlikovanju i časti te podieli rieč g. dru Rybaču, koji je obširno i temeljito progovorio o izbornoj organizaciji u tom kotaru. Dokazivao je nepobitnim činjenicama važnost organizacije za svako djelo, a napose za svaki izborni početak. Po njegovom mišljenju bi se sva organizacija imala temeljiti na slijedećim načelima: organizacija se ima obazirati na političko medje: u našem slučaju na podgradsko-koparski izborni kotar, koji sastoji iz cijelog podgradskog sudbenog okružja i iz velikoga djela koparskog sudbenog okružja. Trebalo bi sa- staviti 2 izborna odbora; svaka obćina bi poslala u taj odbor po 2 zastupnika. Osim toga neka se ustroji za svaku obćinu po jedan lokalni puđobor, kojega dalnja konstitucija neka se prepusti pojedinih obćinama, koje će kod konsultiranja istih imati se obazirati na osobine pojedinih obćina, napose na njihov obseg. Jer je na sastanku zastupani i koparski izborni kotar, preporuča istomu što veću odrješitost i nastojanje da se oko kandidata, koji će se i tu postaviti, sabere što više glasova. U obće bi temelj svega morao biti: što veće participiranje kod izbora.

Govornikove misli i njegov predlog prihvaćen je bio odobravanjem. U razpravu, koja se iz toga o tom predmetu otvorila, posegnuli su osobito gg. dekan Kompare, koji je predgao kao dodatak Rybačevoga predloga neka se sastavi — po uzoru izbora V. kurije — toliko pododborna koliko bude sekcija: govorili su g. Klemenčić i g. Šišković, koji je želio, da bi se sazvalo javne sastanke u Korlah i u Školji i da bi se također u Porečini postavilo narodnoga kandidata; g. Anton Pavao Sanein, koji je mišljenja, da bi Dekani morali obsežati 2 izborna odbora. Stavljena na glasanje predlog o organizaciji s dodatkom Komparetovim, bje pri-

hvaćen jednoglasno. M. Mandić predlaže neka se još prije prelaza na drugu točku dnevnoga reda imenuju predsjednike za oba izborna odbora. Za to predsjednik prekida susatanak na 5 časaka, da se povjerenici uzmognu složiti u osobama.

(Konaac sledi.)

Politički pregled.

U Pull, dne 6. marča 1907.

Austro-Ugarska

Dosadašnji prvi odjelni predstojnik u ministarstvu vanjskih posala Merye dignut je sa svog mjesta, a dan mu je naslov i karakter diplomatskog poslanika. Na njegovom mjesto imenovan je barun Call.

U tršćanskom gradskom zastupstvu, koje fungira i kao sabor, došlo je u subotu na večer do vrlo burnih prizora. Zastupstvo je naime započelo specijalnu debatu o famoznoj osnovi zakona, kojim se kani podpuno izistnuti Slovence iz Sabora. Pošto je talijanska većina odklonila sve izpravke slovenske manjine, izvajio je kod § 4. Slovenac dr. Rybač, da će od sada govoriti slovenski, pošto vidi, da Talijani nasilno postupaju. Na to je ustala većina i uz bučenje galerija počela vikati: Na po!je!

Načelnik i zem. kapetan dr. Sandrionelli tražio je, da govnrik govori talijanski, a dr. Rybač ga je uputio na zakonnom zajamčenom ravnopravnost jezika, te je nastavio slovenski. No jedva što je izrekao nekoliko slovenskih rieči, a u dvorani je nastala nova buka. Talijani navališe podignutih šaka na dra Rybača, počese udarati po klupama i konačno predsjednik zaključij sjednicu. Drago nam je što su se i slovenski zastupnici u Trstu odvazili na taj odlučni korak, koji im samo na čast služiti mora.

PODLISTAK.

MUL.

Neodvršana komedija u jednom činu.

Lica:

- Von Klincklone — inžinir.
- Freiherr Trottelberg — oberinžinir.
- Baron Eselstein — Baurat.
- Grof Oksenburg — Hofrat.

Čin se zbiva u ministarstvu od tauli. Vrijeme: dvadeseto stoljeće.

1. prizor.

Drlin — drlin — drlin!
Klincklone: Ha! Ha! Tko tamo?
Glas na telefonu: Hier Curcomission, Abbazia.

Klincklone: Ovdje — mulikomision — Što želite?
Glas na telefonu: Pegula!

Klincklone: Govorite! — ter Tajfel nohamol!

Glas: Telegraf iz Lendre... Doskora dolaze u Opatiju delegati inžinira od cielelog svijeta. Hoće da i oni ovdje drže svoj godišnji kongres.

Klincklone: Pa što nas to briga?
Glas: A mul? Valjda ne ćete dopu-

stiti, da naša Austrija stupi pred lice internacionalnih inžinira sa ono nepodobstine. Pomislite, da će tu biti Engleza, Franceza, Amerikanaca... Bit će bruke, smieha, poruge...

Klincklone: Pišite im, neka počekaju par godina. U to vrijeme nadamo se, da će biti mul po svem sega gotov.

Glas: Što? Da tjeramo gostova? Bravo, a ma bravo! Opatija neka trpi, samo da ostanu vaša sramota pokrivena? Warten Sie a pisel! Počekajte vi malo! Kako bilo da bilo, inžiniri će doći. — a sramota neka pade na vaše glave i — ruke. Habe die Ehre! Drlin — drlin — drlin.

Klincklone: Halò! halò! halò! (Nilko se ne javlja. U dvoranu ulaze: Trottelberg, Eselstein i Oksenburg).

2. prizor.

Trottelberg: Was ist, herr Klincklone?

Klincklone: Ah! onaj prokloti mul u Opatiji. Traže, da im ga sgrudimo do aprila, jer da će tamo doći inžiniri cielelog svijeta, pa da će biti smieha i rugla.

Trottelberg: Naravno, da će biti... Vražji mul, koliko nam je već zdao muke i jada! Nego, mislim, da bi se pak nešto moralo poduzeti, ali što? I neka Bog zna.

Eselstein: Ja sam o stvari puno razmišljao i ja mislim, da moja ideja — ja mislim, da moja ideja —

Klincklone: Da čujemo tu vašu ideju.

Eselstein: Ja sam sve liopo proradunao i mogu vam dokazati —

Klincklone: Svršite, molim vas.

Eselstein: Vi ste, gospodo, svi složni u tome, da je onaj nesretni mul velika blamaža za našu, austrijsku muloboumjašteriju. Budu li onu nagru vidjeli inžiniri drugih država, mi smo — kaput! — Also, ja mislim, da bi najbolje bilo, da se onu sramotu sakrije.

Soi: Ali kako? Kako?

Eselstein: Po mojem mišljenju trebalo bi apjelat kamogod more, pak neka mul oстане na suhom —

Klincklone: Onda bi bolje bilo nahitat u more: toliko komonja, dok se voda digno i mul pokrije. Moja je ideja, mislim, puno bolja.

Trottelberg: Ja sam pako drugoga mišljenja. Po mojem sudu bilo bi najbolje počekati. Do mala nastat će vremena od ekvincicija: jugovine i druge škurebande. Počekajmo, morda će jena takova škuribanda zaleć i naš mul, pak je onda fertik on i mi skupa s njim.

Oksenburg: Ma, ja mislim, da ipak nije pravo, da — da se jedna država mora skrbiti čak i za mule! —

Klincklone: Najbolje bi bilo, da svaki brod ili parohod vuče za sobom nekoliko kasuna, pak da llepo kraj njih pristane, a kada opet odputuje, da ih opet za sobom povuče.

Klincklone: Oprostite g. Oksenburg, ali recite vi meni, jeste li kada vidjeli, da vozovi i kočije vuku za sobom štale?

Eselstein: Ili željeznice stacije?

Klincklone: Ne, gospodo. Sve to ne valja ništa. Radije se mi složimo ovako: Naložimo vitezau Parlike, da uzme sobom jedan regiment inžinira, pa da podje a njima u Opatiju, pa dokle budu tamo na kongresu oni inžiniri neka njere dan i noć.

Trottelberg: Bravo! A da stvar bude još svetelnija, neka mu iz Pule pošalju u pomoć tri torpediniere.

Eselstein: Tri torpediniere i još jednu fregadu.

Oksenburg: Ja bih im zajedno dao tri fregade. Opatija daje eraru strahovite pristisi — upravu na milijune kruna — pa je pravedno, da joj za to erar dade svoje dvie tri — fregade. (Zistor pade).

Četvrtak su se u Ljubljani sastali poznanici slovenske pučke stanke iz ciele Kranjske, da izdadu proglas izbornicima i postavte kandidante za zastupničku kuću.

U subotu je u Sarajevu proglašen novi tiskovni zakon od 15. siječnja o. g., koji stoji 16. travnja na snagu. Zakon određuje, da svi politički listovi moraju u roku od 6 nedjelja iza proglašenja zakona položiti jamčevinu, koja iznosi 3000 kruna za one, koji izlaze manje no jedan put na nedjelju; 6000 kruna za one, koji izlaze najviše od tri puta na nedjelju; a 10.000 kruna za listove, koji izlaze više od tri puta na nedjelju. Jamčevina jamči za globo i naknadu kaznenic-parbenog troška, te se mora za deset dana popuniti, ako bi se koji dio njen ili ciele proglasila propalom.

U Dalmaciji razvila se jurva živahna izborna agitacija. Tamo se pojavljuju kandidati raznih stranaka za pojedine kotare. Vlada nam podupirati one kandidante, koji se ne slažu s vodstvom hrvatske stranke u Dalmaciji.

U hrvatskom saboru vuče se vrlo lagano podrobna razprava o zemaljskom proračunu, što će zapriječiti da ne dodju na vrijeme na razpravu obećane moderne zakonske osnove.

Orna Gora.

U posljednjem „Glasu Crnogorca“, proglašen je novi sankcionirani zakon o izborima narodnih poslanika, što ga je nar. skupština prihvatila i kojim se izvan kriposli stavlja oktroirani izborni red. Po tom zakonu (članak 6.) ima pravo glasa svaki crnogorski državljani, koji je navršio 21. godinu života, bez obzira na to, koliko plaća dacije. Pasivno pravo imade crnogorski državljani, koji je navršio 30 god. Rusija.

„Strana“ javlja, da će opozicionarni zastupnici zahtijevati odmah u prvom sjednici drž. dume potpunu amnestiju za sve političke uapšenike i kaznjenike. U mnogim su mjestima izbornici toplo preporučili zastupnicima da se zauzmu za to pitanje. — U Petrogradu izabrano je šest zastupnika u drž. dumu, među njima pet „kadeta“.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Sastanak pouzdanika političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri obdržavao se je jučer poslje podne u Narodnom Domu u dvorani Čitaonica. Na sastanku bili su zastupani svi izborni kotari za Istru po svojim pouzdanicima, kojih je bilo svih blizu stotine. Potanji izvještaj o sastanku doniet ćemo u budućem broju. Sastanak je otvorio prof. Matko Mandić, a predsjednik je župnik-dekan iz Čepića veleč. vitež Nežić.

Na sastanku prihvaćena je kandidatura g. prof. Matka Mandića za IV. izborni kotar Podgrad, koji je bio takovim predložen na sastanku od prošlog četvrtka u Hrpelji-Kozina. Za V. izborni kotar Pazinski imenovan je kandidatom naše stranke veleuč. g. dr. Matko Laginja, a za VI. izborni kotar Volosko veleuč. g. prof. Vj. Spiničić. Kandidature prihvaćene su jednodušno i velikim oduševljenjem. Za ostala tri kotara, prepustilo se predsjedništvu političkog društva, da ono u svoje vrijeme imenuje kandidante za te kotare.

Na sastanku prihvaćena je u pitanju glogolice ova rezolucija: „Pouzdanici političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri, skupljeni na sastanku 6. o. mj. u Pulji, smatraju naredbu od 19. 12. 1906. kongregacije sv. obreda uvriedom hrvatskog naroda, te povriedom njegovih naravskih i vjerskih prava, te prama tomu upozoruju nadležna čimbenike na pogubne u svakom a najpače u vjerskom obziru posljedice, koje će bezdvojbeno iz provedbe iste naredbe nastati.“

Sastanak se također jednodušno izrazio o solidarnom radu Hrvata i Slo-

naca u Istri, čime se odazivlje skupštini obdržavanoj u Hrpelji-Kozina.

Sa sastanka poslan je na slovenske zastupnike u tršćanskom saboru ovaj brzojav:

Dr. Rybář — Trst.

Pouzdanici političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri skupljeni u Pulji izražuju Vama i ostalim slovenskim zastupnicima na junačkon nastupu svoje simpatije. — Dr. D. Trinajstić.

U 4½ s. sastanak je zaključen.

Koncert za Družbu. Eto nam se primiče subota, da se iste večeri skupimo u Narodnom Domu na koncertu za najplemenitiju svrhu, za koju svaki pravi Slaven u našim stranama ne može uzmanjkati a da što ne daruje. Da se, pak ne bi mogao tko ispričati, e niceam se sjetio ili nitko me ne pita, eto mu-sobolnje večeri, — velikog koncerta za našu družbu sv. Cirila i Metoda. Kad samo promislimo, kako se naši ljuti protivnici Talijani zauzmu i pripreve za legne zabave, srce nas zaboli kad vidimo, da mi jako slabo marimo za naše družbine zabave, koje su daleko plemenitije i uzvišenije od leginih, jer ove idu za nemoralnom svrhom kupovanja i odnarođenja našega pomladka, dok je naša svrha: snužvanje djece naše materinomi mljeku i jeziku.

Ovo treba da imamo svi bez razlike, ako hoćemo da smo pravi Hrvati i Slovenci, uvijek u srcu i pameti i s tom mislju pohrili na veliki koncert za našu „Družbu“ u subotu na večer!

Raspored zabave je ovaj:

1. Proslav. govori učenica Družbine škole Anka Faraguna. 2. a) U zelenoj livadici, narodna; b) Brod nek etki udarca, uglazbio Ferdo Rusin, pjeva muški zbor. 3. Potpourri iz opere „Zrinski“ od Ivana pl. Zajca, igra na glasoviru gospođica Slana Laginja. 4. Mornar od F. Vilhara, bas-solo, pjeva gosp. Matko Brajša. 5. U posavskoj šumi od V. Broza, udara tamburaški zbor. 6. Istri, spjevao R. Katalinić-Jerelot, a uglazbio Matko Brajša, pjeva mješoviti zbor. 7. Sarafan-Parafraza od F. Vilhara, izvadjna na glasoviru gospođica Gisella Scracin. 8. Izvadak iz opere „Momeci na brod“ od Iv. pl. Zajca, udara tamburaški zbor. 9. „Hajd na ples“ iz opere „Mariton“ od S. Albini-ja, pjeva mješoviti zbor. Iza koncerta je tombola, a za tombolom ples.

Početak u 9 sati na večer. Ulaznina jedna kruna po osobi. Preplate se primaju sa zahvalnošću od onih koji dodju, a darovi i od onih, koji bi bili zapriječeni doći.

Glavna skupština Sokola. U nedjelju dne 10. marča t. g. u 3 sati po podne obdržavat će prvi istarski Sokol u Pulji svoju X. redovitu glavnu skupštinu u dvorani Narodnog Doma.

Razprava Münz-Rocco. Kako je poznato napao je gradski zastupnik Rocco u Pulji poznatog poduzetnika Münza, da je izveo razna poduzeća u području grada Pule na veliku štetu grada posluživ se pri tom i nečistim sredstvima. Radi te navale tužilo je Münz zastupnika Rocco radi uvriede poštenja. Razprava se je avršila dne 4. o. mj. pred okružnim sudom u Pulji, na kojoj je bio zastupnik Rocco odsuđen na globo od 300 K ili 10 dana zatvora, na plašć svih troškova razprave i 460 K troškova obrane g. Münzu. I eto se opraio sladki Rizzi i Münz.

Za izboru u carevinsko vijeće. U smislu § 13., odstavak 8. izbornog reda za carevinsko vijeće, da se dokaže pravo glasa jedne osobe, ako je ispuštena iz izborne listine i za nju uloženi reklam, treba da se reklamu priloži potrebni dokumenti.

Da se pak uzmogne dokazati prebivanje od godine dana jedne osobe u občini, ovdješnji c. k. redarstveni komesarijat dati će strankama izkaznicu o bora-

vištu od jedne godine dana u koliko to bude dopuštila uredba ovog austrifskog ureda, i to za mjesto koja spadaju u područje ovog komisarijata (mjesne občine Pula i Bula, i poreznici iz Vodnjana i Marčane).

Narodni darovi.

G. Mate Mavar, Jurčić, Kustav, skupio je za Družbu K 540, među nekim članovima udruge sv. Mihovila - Rubesli, u gostioni g. Marčelje u Matuljima.

Lošinjski kotar.

Bogati dar podružnici družbe sv. C. i M. za gradnju družbine škole u Malom Lošinja. Vatreni i požtovni ro dojlubi: braća Anton i Nos Martinolić (Rosario de Santa Fé, Argentina), koji su već i do sada obdarili svako narodno poduzeće u svom rodnom mjestu i izvan njega, dostavljaju nam za gradnju škole bogati dar u iznosu od 500 kruna. — U istinu, veliko je srce ovih naših sokolova u dalekom svijetu, koji ne propustaju ni mjednada ozbiljni narodni korak, a da ga — uz žarka popratna pisma, iz kojih odiše plemenito hrvatsko srce i sveo rodoljublje — bogato ne obdare. Sve, što se u domovini događa potresuje im dušom i tuguju i pluću nad porazom, a vesele se i blagoslivlju svaki narodni pothvat, napredak i pobjedu. Doći će vrijeme, te ćemo o njima polanje progovoriti, a za sada, kad već nije moguće, da im se drugičje odužimo, neka prime izraz naše najdublje zahvalnosti, odanosti i velestovanja.

Bog Vas blagoslovio sokolovi naši i diko naša, te Vas čim skorije vratio zdrave, sretno i zadovoljno domovini svoj, koju Vas razlišenih ruku željno očekuje, da Vas zagrliti na krilu svome. — Živili Martinolići!

Za gradnju družbine škole u Malom Lošinja. Današnjim brojem otvaramo ovu rubriku, da bi bila pitalcom i drugim rodoljubima na doprinos u ovu svrhu. Prvi bogati dar doprinieše rodoljubna braća Antun i Nos Martinolić (Rosario de Santa Fé, Argentina) K: 500.

Nerezine, koncem veljače.

... Dakle taj obhod bio je zadnji dan poklada. Tu su se nosile i ploče sa nadpisima i vuklo se prince karnevala na ručnom vozicu, a kraj njega bačvica vinkalozica. Pravo gradski! Pošli su njime u selo, a taboriste bijaše im „Studenac“. Pred povorkom išao je sin našeg pošte činovnika, Nicolo Bracco, u crveno odijelo obučen, a za njim dvojica koja nošahu ploče sa nadpisima: „Siamo tutti della lega“; Signor galgoliito condannato a morte“ i t. d. — Vikanju i pjevanju izazovnih pjesama nije tu bilo kraja. Kamo su ciljala „gospoda“ sa tom svojom šetnjom, stvar je sasna jasna, ali im mjestni Hrvati ne nasjedoh; bijahu sasna pasivni. To je porazno djelovalo na „gospodu“ i čemu taj obhod? Izljevo je to prekipjele radosti! Poznato je, da se u Nerezinah, od nekoliko godina natrag, sa strane recte „Italijana“, ide za tim, da se u crkvi svi obredi obavljaju u latinskom jeziku. U tom nastojanju glavnu riet imna po-božni učitelj talijanske škole Tonoli. On se je dapače potrudio i do samoga Rima na račun občine, da tamo dokaže nužnu potrebu uvedanja latinskoga jezika u svim crkvenim obredima u ovome mjestu. (On prima 200 K doplatka od lege i 200 K od obč. blagajne.)

Onc. 3. 2. t. g. umrla je starica Zukić. Njezini zahtjevaše latinski spirovod, inače da će se izravno obratiti na Rim! Iz K*ka došla dozvola da se spirovod obavi u latinskom jeziku. Iza toga obavio se i još jedan spirovod u tom jeziku. Tako da je odlučio Rim. „Gospoda“ niti zemlje ne dotičahu u svom zanosu, slavičij zadnje odluke rimske u pita ju liturgičnoga jezika. Dakako, to je i posve razumljivo!

Već davno prije toga ukinuo je otac

Lucijano Lettich svako pjevanje i sve molitve u hrvatskom jeziku u samostanskoj crkvi. Ipak je otac Lucijano objelivan i uvidjavan čovjek, kad je to za vremena učinio, pa mu treba to i u zaslugu zapisati, što je time znao duhove pripraviti za samu stvar. Da zbilja, — čestitamo!

Ako ste ikada bili u Nerezinah, to ste jamačno lahko opazili trošni franjevački samostan, kraj mora, a do njega zvonič bez vrška, što je izgledao kao kakva sredovječna kula. Iz njega brojila su tri zvona veoma neskladno. Nu, danas zvonič imade svoju novu „kupu“ iz kle-savnoga kamena, koja se izradila na račun vlade, a iz samog zvonič ne bruje više ona tri neskladna zvona, nego tri nova, veoma skladna.

Za ova zvana sabirao je otac Lucijano po selu, a pisao je i u Ameriku. Kažu, da su za nje najviše doprinijeli Rucconichi, Zorovichi i Soccolichi.

Da, pred nekoliko godinu dana, kad no je otac Lucijano ukinuo svako hrvatsko pjevanje u crkvi, došlo je u samostanskoj crkvi, do upadice između ondješnjega kapelana Bugovića i neke „latinske“ gospode. Bogović bio je tužen. Otac Lucijano bio je svjedok, Bogović bio je odsuđen na ne lepu globo. Otac Lucijano postao je veliki prijatelj familije Bracco.

Ovih dana tužio je Sulle otac Lucijano radi uvreda što ih je izrekao protiv njemu pred Tonolium (za vrijeme obuke u školi). No, kad li najjednom osvanuo ovdje provincial sa ugodim tajnikom. Posjetioše Tonolla pa Sulla. Sulle uztegaio tužbu, a otac Lucijano otišao je iz Nerezina — premješten je. Sudbina jarac!

Glavna godišnja skupština podružnice družbe sv. C. i M. u Malom Lošinja. Evo me, gospodine uredniče, da Vas ukratko izvjestim o glavnoj skupštini naše podružnice, što se je obdržavala u nedjelju, dne 10. veljače. — Točno u 4½ sati p. podne otvara, u dupkom punoj dvorani društva „Zora“, predsjednik, visokocijenjeni gospodin Kv. Sime Kozulić, skupštinu, uz ove riječi:

Zapala me ovo i ponovno ugodna dužnost, da kao predsjednik otvorim V. glav. godišnju skupštinu naše podružnice. Vrlo me veseli, što se i ovaj put odzvask. pozivu odbora u tako velikom broju. Znak je to, braćo moja, da ste dobro shvatili tešku, ali uzvišenu zadaću naše velezaslužne „Družbe“, i dužnost koja nam nalaze, da na svakom koraku pokažemo veliku naklonost, ljubav i štovanje napram toj dobroj majci-sposasteljici. — Podružnica naša, dijete je njezino, koja treba da pokaže, te je u istinu vrijedno, da se nazivlje kćerkom toli plemenite i skrbne majke. To je ona dosele u istinu i pokazala bacajući u krilo svoje skrbne majčice malenu, ali punanu pregršt srebra i zlata. Da, majka je njezina dobra i skrbna, koja je već u nekoliko godina spasila na hiljade nevine djetice, što su pustila i jedna bila odbačena u krilo tudjoj majci-nemajci, koja im je ustrcalo otrov u mladenačka srca, koja ih je učila, da zamrzu pravu majku svoju, da prezru jezik i nurod svoj. Nepokolebiva je to istina, gospodo moja, pa i nije treba dokazivanja, već je dovoljno, da se obazremo oko sebe, da pogledamo Lošinj naš, djece našu, od kako nad njom lobdi skrbno oko i marna zaštitna ruka naše velezaslužne „Družbe“. A da se ne bi reklo, te se valjda kraj zdravih očiju varamo, neka Vam bude dokazom ona lijepa kila lošinjskih mladica, ona četica vrijednih gimnazijalaca u Pazinu. Dika je to naša, ponos je to naš! Za sve to ide hvala našem vrijednom učiteljskom osoblju i Vam, koji ste otrgnuli djece svoju iz tudjeg ognjišta, al ponajveća hvala ide „Družbi“ našoj, koja je dala polje radnosti marnom učiteljsku, a Vam novo ognjište, na kojem će ponovno planuti nova vatra otaca i djedova naših, što je bila maline utrnula na opustjelom

Nastavak u prilugu.

mačem ognjištu. Poduprimo s toga „Društvo“; uđanimo se svi u našu Podružnicu narodni će barjak donatu zavijoriti nad bšinjim našim u znak svete pobjede i obode zlatne. — Govori zatim o onim biteljima, kojim je još uvijek indiferentno a li im djeca polazu hrvatsku i latijansku pučku školu, o pustom analfabetizmu i t. d. te pozivlje konačno g. tajnika, da pročita zapisnik prošle glavne godišnje skupštine i da izvjesti o radu „Podružnice“ u ovom minule godine.

Tajnik g. Jos. A. Kraljić pročita zapisnik, koji je bio bez primjetbe odobren. Iz izvješća tajnika razabire se, da je u početku minule upravne godine bilo upisano 170 članova, dočim je taj broj do onca godine ponarasto tako, da naša podružnica danas broji 219 pravih članova. — Ispričava gg. izaslanike, koji radi nepredvidjenih zapreka, nijesu mogli zastupati Podružnicu prigodom glavne skupštine „Družbe sv. Cirila i Metod“.

Podružnica se pako dala zastupati. Iz izvješća blagajnika, g. Ivana Lovrića, razabire se, da je tekom god. utjerano: U ime članarine K 247-92, u ime darov K 554-86, doprinosi braće Marlinolice K 103-74, ukupno K 908-62. K tomu ima se pribrojiti čisti prihod od večernje lutrije K 146. Utjeralo se ukupno K 1052-62. Upravni troškovi iznšali su K 41-87, ostaje čistoga u blagajni K 1011-15, koja se je svota uložila u mjesnu posujilnicu. — Izvješće blagajnika uzelo se do ugodnog znanja.

Prije nego li se preslo na izbor novog odbora, uzima ponovno riječ g. predsjednik, zahvaljujući najtoplije onim neumornim rodoljubkinjama, koje su poput maršnih pelica, kroz čitavu jednu sedmicu, obilježale kuće i pragove naših kršnih lošinjana sakupljajući članarinu i darove za večernju lutriju. — Evo njihovih časnih imena: gđice: Betti Markus, učiteljica družbinog zabavišta i Antica Busanić, Katica Vuković, učiteljica družbine škole i Marija Rade, Božica Pfeffer, družbina učiteljica i Marija Lovrenčica. Skupština im u znak zahvale više burni: živile! Spominje zatim ona naše digne sokolove u dalekoj Americi: braću Antuna i Nosma Martinolice, Martina Busanića i Marka Jadršćića, koji se u svakoj prigodi sjedaju naše Podružnice lierim i bogatim darovima. (Živio-klici.)

Iza toga preslo se na izbor novog odbora, te bijahu jednoglasno izabrana sljedeća gospoda:

Predsjednik: Simo Kv. Kozulić, tajnik: Josip A. Kraljić, blagajnik: Ivan Lovrić, zamjenici: Josip Nikolić, Antun Zorović i Josip Vidalić. Odbornici: dr. Klement Kv. Bonafatčić i prof. Ambroz Haratić.

Izaslanicima na glavnu godišnju skupštinu Druže bijahu izabrani: Simo Kv. Kozulić, Ivan Lovrić i Josip A. Kraljić. Gospodin predsjednik zahvaljuje u ime cijeloga odbora na povjerenju im čast te prelazi na zadnju točku dnevnoga reda: Eventualije.

Prijavljuje se za riječ gosp. prof. Ambroz Haratić te postavlja sljedeće predloge:

1. predlaže, da se dojakosnji odbor, običan na gradnju škole, ojača od 3 na 5 lica te da svaka 2 mjeseca vijeća.

2. Nek se umoli Slavno uredništvo i uprava „Naše Sloge“ (što ovim činimo), da otvori u svom listu posebnu rubriku pod oznakom: „Za gradnju družbine škole u Malom Lošinj“ u koju se ima bilježiti sve, što u to ime kroz godinu unijde u blagajnu.

3. da se metne u „Zori“ i „Citao-nici“ po jedna sabiraoica (ekratica) sa napisom: „Za gradnju družbine škole u Malom Lošinj“.

Gosp. Ivan Lovrić govori o odboru, što ga je sastavila Općina u svrhu, da nam otmu djecu iz naše škole. Predlaže, da odbor sazove negdje koncem junija, sve majke hrvatske djevice i da im predoci-

pogibelj, koja nam prijete. Svi prijedlozi bijahu jednoglasno prihvaćeni.

Posto se nitko više ne prijavlja za riječ, g. predsjednik zahvaljuje još jednom skupštinarom na odazivu i zanimanju za našu svetu stvar i zatvara sjednicu.

Istoga dana, u 7^{1/2}, sati na večer, igrala se u prostorijama „Zora“ i „Citao-nice“ velika lutrija u korist Podružnice. Darova bilo je oko 180, a srećaka raspodalo se do 800. Čisti prihod iznšao je 146 K. Iza toga slijedio je u obim prostorijama animirani ples, što je potrajalo tamo negdje do pijetlovg sata.

Krčki kotar:

† Pop Ive Kraljić. Prve nedjelje korizme, zica nam brozajava donesla tužnu viest. Umro je pop Ive Kraljić.

On se je rodio u Omišlju, na otoku Krku, dne 4. X. 1865. Rodio se trojak, a po smrti očevoj. Dvojica su umrli, a on ostao živ. Iza dovršene gimnazije želio se posvetiti svećeničkom stališu, ali uzelo ga u vojnike, te je morao i služiti nekoliko mjeseci u Puli kao prosti vojnik. Ipak molbu mu uslišalo i on ode veselo u goricko sjemenište. Svršiv bogoslovne nauke, obnašao je dušobrišničku službu po raznih mjestih krčke biskupije, te je svagdje ostavio lepu uspomenu prostodušnoga, revnoga i iskrenoga svećenika. Pop Ive Kraljić, iskren i rovan svećenik, živio je za Boga, za svoj rod i za svoj hrvatski narod.

Ostavio je ucviljene rođake, i prijatelje i tužnu stariju iznemoglu majku od 87 godina.

Ti si dakle pope Ive dragi umro! Tebe više nema med živućimi na zemlji! Nemari, prestale su tvoja boli, ostavile su te tvoje teške brige, preselilo se pri njene dragi u bolji život... odtelila je tvoja blaga duša pred prestolje Svevišnjega, da ti milosrdjem sudí, da te prime u rajске dvore, a med nami ostaje praznina, ostaju same mile i tužne uspomene našega zajedničkoga trudnoga živovanja; našega zajedničkoga mukotrpnoga rada za prosvjetu svoga naroda. Ne mari, opet velim, jer na tvojem grobu ponavljamo svoje zavjete, da ćemo i nadalje raditi za svoju svetu vjeru i mili dom.

Dubašnica koncem febrara 1907.

M. M. i N. G.

Dobrinj, svršetkom febrara 1907.

Pol je eto godine, što su se u Dobrinju ovršili općinski izbori, o čemu je već bilo govora u „Slogi“, pri kojima se pobjedila protu-Barbalićeva stranka sa ogromnom većinom, dapače u I. tielu jednoglasno. Propala stranka učinila je utok i već su se tada hvalili, da će doći i proljeće, kad će oni još biti na upravi. I bi reč, da će se obistiniti te glasine, jer se valjda na e. k. Namjestničtvu ne preši, da taj utok riješi, bilo povoljno bilo nepovoljno. Dok bi stranka pobjednika bila imala većeg razloga podnašati utok, posto je ciela izborna komisija, imenovana od Barbalića, bila proti njoj, te je zabacila tolike punomoći, nije dala glasovati dyim dosadanjim obćinskim zastupnikom, a jednog nije dopustila ni birati ne navadajuć nikakva razloga, uz svu prisutnost vladinoga povjerenika, na koga se dvaput pisмено obratilo, eto što se događa: oni, koji su imali u rukama škare i sukno, koji su napokon bi htjeli imati pravo i Namjestništvo se ne žuri, da ih makne sa uprave. Ljudi su već počeli dvojiti, da li ima pravice.

Medjutim se u Dobrinju za pravo nezna, koji je na čelu obćine. Barbalić je odmah iza izbora, kako kažu, položio svoju načelničku čast, odnosno ispričao se, da on radi starosti više služiti no nježe, te imenovao svojim zamjenikom prvog obć. savjetnika. Ovaj se obično i potpisuje na svim spisima u mjesto načelnika, a buduć isti stanuje prilično daleko od Dobrinja, to glavnu riječ vodi Barbalićev sin, obć. tajnik. Kad stranke dodju raziti načelnika, stari se ispričaje, da on više nije, prvog

obć. savjetnika nema ako ne kadgod u Dobrinj i tako ostaje osoba na obćini obć. tajnik. (Gosp. krčki poglavaru, zar Vas nije sram ovili nepodobština? Ili hoćete, da kažemo nešto drugoga? Ede, biste... ali budi prevedani! — Ured.)

Ljudi već očito mrmrlju, kad će tomu stanju doći kraj i zašto su oni sa ogromnom većinom pri posljednjim izborima pobjedili. Oni traže, nek se slobodno uniate izbori, akoprem tomu nema razloga, pak nek se razpišu novi, tad će oni jos očitiije pokazati, što može slozan narod, kad već jednom progleda tko mu je prijatelj, tko neprijatelj, samo nek ovo stanje već jednom prestane. Očekuje se dakle od c. k. Namjestništva, neka taj utok proti izborima već jednom riješi bilo ovako, bilo onako, ali samo čim prije, jer toliko otezanje već prevršuje svaku mjeru.

Voloski kotar:

Opatjska luka. Koliko se nije već govorilo i što se nije sve radilo u zadnje vrijeme za Opatijsku luku. Lani bijaše već spremno da se gradi, dogradjuje, u red metne. Al visoko ministarstvo razbilo je sve u zadnjem hipu radi razlike od par tisuća kruna. Da se je radilo lani, već ljeta, bile bi državne blagajne koristnije bar za 50.000 kruna. Dakle mjesto da je država lani potrošila par tisuća kruna više nego je htjela, bila bi prištedila najmanje 50.000 kruna.

U to je najme došao baš za Sve Svete, za 1. novembra 1906. tolik jug, da je više od polovice mula srušio, da ga je sada više od polovice u moru.

Od onda su već prošla panna četiri mjeseca; a što se je za cielo to vrijeme učinilo za uredjenje luke?

Najprije se je pokrpalo preostali dio mula, tako da mogu parobrodi pristajati za lipegoga vremena. Za nješto slabijega nemogu pristajati, moraju ploviti na Volosko. Na taj popravak se je malo potrošilo nit novaca nit vremena. Sve je trajalo tek nekoliko dana. Teda negda se je odlučilo da se sagradi privremeni mul, gdje bi za silu mogli pristajati parobrodi. Dne 12. jenara napravilo se je prvi stup u moru, koncem febrara drugi i tretji, na koje bi se postavilo ljes, po kojem bi se stupalo na kraj. Dakle mjesec i pol trebalo je od napravljenja jednoga do napravljenja drugoga stupa. Ovaj prvi da se je već i pokvario, a za nova dva nezna se pravo da li su u redu. Materijal za te stupove pravilo se je prilično daleko od mjesta, gdje se jih je postavilo. Trebalo ga je prenašati na ladju, pak ladjom voziti na mjesto. Iole praktični nebi toga bili trebali, nego bi bili napravili prije put do mjesta privremenoga mula, zasuli na njekih mjesilih more, napravili tako prostora i za napravljenje materijala za stupove. Al onda dakako nebi to bila austrijska radnja, nebi je izvadjali glasoviti austrijski inžiniri sa glasovitijom austrijskom vladom, koja njim ne daje ni malo slobode u kretanju! Taj put se napravija već toliko vremena, svi vele da se zidove gradi, kako jih djeca za šalu grade. A nit to se nebi činilo, da sama obćina ne daje materijala. Sve što se već par mjeseca u radi, moglo se je napraviti u par tjedana, i moglo je već sve gotovo biti. Ovako još se nezna, kad će biti.

Da se je radilo kako treba nebi bilo trebalo prošloga tjedna obustavljati pristajanja parobroda, kaošto se je to moralo učiniti na veliku sablazan domaćega i tudjega obćinstva kojega je sada već mnogo. Stavilo se da se odstrani velike kamene iz mora kod razrušenoga mula. U tu svrhu došao navlaš čovjek iz Trsta sa „pontonom“. Da nije nikad došao! Trebalo je dizati kamene od 20 i više tonelata, a onaj ponton star, ljes na njem brav, željezo rđjavo, nebi dizao nit 5 tonelata. Bjež na Rieku, k pomorskoj vladi, da ona uzajmi svoj ponton. Ona ga neda.

Skaču u pomoć ravnatelj ugarsko-hrvatskoga parobrodarskoga društva. Mole kod pomorske vlade oni, i ova se usmiliuje. Daje ponton, s kojim se je radilo kakva četiri dana, i veće kamene izvadilo. Parobrodi su to vrijeme dakako neredovito pristajali, pak se je vidjelo često ljude putovati iz Voloskoga i na Volosko, i čulo blagoslivljati i državu u vladu, pod kojom se što takova može događati.

Rudnje popravka i proširenja luke, predviđene već lanjske godine, još posve spavaju. Mjesto da se sada kad su nastala ljepša vremena počelo odmah raditi, još se nit nezna da li se je i komu radnje odalo.

Igra se čudna igra. Njeka firma iz Trsta hoće da preuzme radnju — kako se pripovjeda — u misli da će radnju druga firma, iz Rieke, od nje preuzeti i izvršiti. Ova firma iz Rieke pak neće da toga čini, neće da bude buratinom nit one firme u Trstu nit austrijske vlade. I tako vam sve miruje, na sve to veću čast i slavu Austrije! Bez pomoći iz Rieke nije se moglo nit onih kamena u luci izvaditi, a kamo li da će se luka graditi!

Protí prirodi se neda. Trst je Opatiji daleko, Rieka blizu. Oai iz Rieke imadu kamenolome, sprave, sve blizu. Onim drugim je sve mnogo dalje.

Još jednu, skoro zaboravih. Uprava „Südbahna“ prigovorila je gradnji puta k privremenomu mulu, jer je obala vlastništvo „Südbahna“. Da, obala od Tomasevca do preko Slatine je vlasnost „Südbahna“! Država mu je to prije 20 godina prodala držim po 1 novčić po klafturu! Sad je zemljište u Opatiji i po 100 i više forinti po klafturu. Bog zna koliko će država platiti po klafturu „Südbahnu“ za prodanu mu obalu! Fuj!

Počastni građani obćine Mošćenice.

Prošle subote dne 2. marca obdržavalo je obćinsko zastupstvo Mošćeničko sjednicu. Kao VI. točka dnevnoga reda bila je:

„Izbor počasnih građana obćine Mošćenice.“

1. Dr. Lodovico Rizzi, zemaljski kapetan u Poreču;
2. Dr. Innocente Chersich, zemaljski prijednik u Poreču;
3. Dr. Felice Bennati, zastupnik naroda u Kopru;
4. Dr. Matteo Bartoli, zastupnik naroda u Rovinju;
5. Benedetto marchese Polesini, zastupnik naroda u Poreču;
6. Scipione Sandrinelli, načelnik u Trstu;
7. Francesco Salata, novinar u Trstu;
8. Dr. Costantino Costantini, zastupnik naroda u Pazinu;
9. Dr. Ettore Costantini, odvjet. u Voloskom;
10. Federico Puović, c. k. notar u Voloskom;
11. Ferdinando de Persich, načelnik u Lovranu;
12. Giuseppe Bradicich, računarski preglednik u Poreču;
13. Lorenzo Mohovich, pomorski kapetan u Mošćenicama;
14. Antonio Vidossich, pomorski kapetan u Mošćenicama;
15. Giuseppe Valcich, pomorski kapetan u Lovranu;
16. Antonio Gasparich, posjednik i bivši načelnik u Voprincu;
17. Beniamino Battistin, posjednik i c. k. postmajstor u miru u Lovrani.

Tako od rieči do rieči glasi šesta točka dnevnoga reda rečene sjednice. Podpisano je „Obćinsko glavarstvo, načelnik G. Persich“.

Uz njega je pečat Capo-Comune Moschenitze. Nije li to ironija hrvatskim poživom i hrvatskom objavom dnevnoga reda poziva se na sjednicu, u kojoj se imadu tudjinci i Po-talljanđenci imenovati počastnimi građani obćine, u kojoj ima po zadnjem popisu 146 Talijana naproti 8000 Hrvata. Goro je nego lonja. Crvenilo srama mora obiliti svakoga postjenjaka, kad takova što čita. U njeđnom drugom narodu nego u našem nije što takova moguće. Jer je u drugih naroda stranaka i svadja i preprička, al to nikad neide tako da

Iako da bi ljudjina, bilo kog, pozivali u svoj dom da njim gospodari. Zna se zašto to načelnik G. Persich naređeni Maras i njegovi drugovi po zapovjedi Benata i Costantina rade. Oni to zato rade jer vide da bi se njihovom gospodarstvu odzvonilo bi. Oni su već dogospodarili, njim gori do nekada. Oni se mogu još samo sa izdajicami svoga roda i zakletimi neprijateljima našega naroda, sve tudjine, spasiti i uzdržati onakve ponekle na vlasti. Mošćenice, jako maleni gradić, hoće da poveća broj svojih građana odmah za 17. Ti svi bi dosli kao počastni građani u prvo izborno tijelo kod obdinskih izbora. Skoro se imadu obavili obdinski izbori, paće već bi listine morale biti izložene. Treba im 17 glasova u prvom tijelu da svladaju domaće poštene ljude. Traže ih u Lovranu, Voloskom, Veprincu, Kopru, Pazinu, Poreču, Rovinju, pa čak i u Trstu. Da bi Maras i njegovi drugovi znali kako bi svoju rođenu občinu mogli osramotiti i oškoditi, nebi toga činili ako je u njih još zercica poštenja. Među onima koje bi htjeli za počastne građane Mošćeničke, nalaze se ili tudjinci Talijani koji našemuku u našem narodu nisu nikad ništa dobro učinili, paće bi ga utopili da mogu u zlici vode. Ili su među njimi odnecnici svoga roda, izdajice kojim se neprašta. Veći od svih njih izdajice bili bi svi oni zastupnici, koji bi glasovali za ono počastne građane. Njih bi Mošćeničani proklinjali već i sada a kasnije i sve više i u grobu.

Marar i drugovi pazite što radite! Na njih pak pazite svi Mošćeničani, koji još osjećate da ste ljudi!

Nigdje na svijetu nebi se moglo naći načelnika nit zastupnika koji bi htjeli tudjince i izdajice svoga roda počastiti sa građanstvom. A ako bi se takova načelnika i takovih zastupnika i našlo, nebi se našlo puka, koji bi to mirno gledao, koji nebi poduzeo sve da od sebe, od svoje občine odvrati zlo, sramotu i škodu.

To je maslo Benata, Koštantina i Kafule. Ovaj je uvijek govorio da radi za starinu, za domaćiju; a sada eto vidimo gdje bi htjeo tudjince dopeljati u občinu, tudjince, koji nit neznaju govoriti po našu. Da bi barem prije nego se hoće da se jih imenuje došli pokazali se, da jih puk vidi, da jih čuje. Al ni to se neufaju. Mnogi njih nebi znali govoriti s pukom, niti bi ih puka razumjeli. Vidi se i iz toga da je Kafula narodu uvijek lagao, i varao ga, i to sve za plaću i plaćajući, ili bolje govoreć kupujući ljude. Prošle subote nije došlo do imenovanja počastnih građana.

Sjednica se je zaključila, kad su naši izišli.

Govori se da će Maras sazvati za drugu sjednicu sstitute, koliko ih treba da se odluče. Nebi mu imali ni oni pomoći. Nerjeto, jemo da bi se i oni dali nagovoriti ili pokušati, poput nekjih zastupnika. Paće držimo da će bar njeki zastupnici, do sada od stranke Kafuline, dobiti sreća pak glasovati protiv tudjincem ili pak ostati doma, da nebudu uvedeni u napast, da nepoćine občini štete i sramote.

Herr k. u. k. lajtnant.

To je — znate li, tko je to? To vam je glavom sam lovranski podesta, šior Ferdinand. Bio je u Bosni eceetera... Kako vidite, stvar vrlo lepa i pohvalna. I Ferdinandu je od uvijek ostao kavalir — perfektni kavalir. I sada u poslu „skomherćenoga“ tajnika Markića, naš je ex lajtnant pokazao, da mu je čast glavnata stvar. Evo kako je to bilo:

Iz Poreča su Ferdinandu pisali, da treba provijediti za Markića. U Lovranu je mjesto tajnika prazno, ergo... Ali Ferdinandu o tom neće ni da čuje. Odmah je po grabio pero i pisao onima u Poreč oštro i odlučno: „Tutto si, ma Marchi come segretario, non lo Marchi da je „di temperamento vivace“ i uvijek hoće da njegova valja. „Io non sono Toničić Gasparić, pisao je dalje g. lajtnant, io non mi lascio menare per naso da nessuno“.

Oni iz Poreča su ga na to inirili, da im je Markić tvrdio obećao, da će biti položan, tih i u svemu kulantan. Ali Ferdinandu kao da ne čuje na ono uho: Ku-

lantian ili nekulantan, mi son uomo fatto, ni non me lasso comandar da nessuno, insomma non voglio star sotto di nessuno, nanche sotto Markić. U kratko, on im je zabugario, da on ne će biti pod Markićem.

Na to su oni iz Poreča izgubili pazijenzu, odgovorili oštro, i Ferdinandu se je morao pokoriti i uzeti Markića.

Mi, koji poznamo dobro srce lajtnanta Ferdinandova i „temperamento vivace“ od Markića, stalni smo, da neće proći ni šest mjeseci i nas će magnifico biti pod Markićem. Zapovijedat će su — vidjet ćete. Nego, moguće da se i varamo, moguće da je šior Ferdinandu postao koliko energičniji, a Markić kulantniji.

Insomma chi vivrà vedrà — promada neznam, da li se to dvoje slaže: Markić i kulantnost!

Pazinski kotar:

Obdinski izbori u Pazinu uređeni su i obaviti će se kako sliedi:

III. Izorno tijelo.
U sriedu, 13. marca 1907. biraci upisani od br. 760 do uklj. 1611. U četvrtak, 14. marca 1907. biraci upisani od br. 1612 do uklj. 2462. U petak, 15. marca 1907. biraci upisani od br. 2463 do uklj. 3314.

II. Izorno tijelo.
U subotu, 16. marca 1907. biraci upisani od br. 166 do uklj. 769.

I. Izorno tijelo.
U ponedjeljak, 18. marca 1907. biraci od br. 1 do uklj. 155. U svakom izbornom tijelu i odsjeku započeti će izborni čin od 8 sati u jutro napred.

Talijanska stranka potajno radi i pripravlja se već odavno za ove izbore. Htjeli bi iz novu zauzeti ovu važnu občinu, jer znadu, da bi na taj način zadali težki udarac našem narodnom razvoju. Toplo preporučamo radi toga ondesnjem našem narodu, da brojno pristupe izboru te nepuste da njima Talijan opt zavlađa. Kasnije kajanje ne koristit. Tko je dakle naš, taj ne smije izostati od izbora, da ga ne stigne narodno prokletstvo.

Predavanje u Pazinu. Prošle nedjelje dne 3. t. m. je predavao g. prof. Martin Zgrablić o „Novijim naseobinama u Istri“. Predavanje je slušalo oko 200 ljudi obojega spola. Slijedeće nedjelje dne 10. t. m. će predavati g. prof. Mate Kričić o „Slavenskim prosvjetiteljima sv. Cirilu i Metodu“. Početak u 10 sati prije podne u dvorani Narodnoga Doma.

Porečki kotar:

Iz Sv. Ivana od Šterne. Rijetki su slučajevi, da bi se što bilo čulo iz Sv. Ivana, nu, promotrimo li prilike kakve vladaju u tom mjestu nije inače bilo ni moguće. Ljudi naučeni na sredovječno ropstvo, ne mogu da se ga u jedan čas otresu ni u XX. vijeku, pa treba da se dugo pomolimo božici prosvjete, e da bi se nama smilovala i nama otkrila maleni kutić u svom velikom hramu. — Otkada nam velezasluzna družba otvorila školu, narod se sve to više zauzimlje za moralni i materijalni napredak. Tako se pred malo vremena ustrojila po-nijilnica sa sjedištem u Kurjavićima kod našeg vrlag Legovića, gdje ćemo domala po selima poštanske škrinjiće a što je od velike važnosti, došao je lov u naše ruke, koji je do sada bio monopol Talijana i njima služio najboljim sredstvom za agitaciju. Još bi se dalo više učiniti, kad bi se osoba, koja bi po svom zvanju i položaju morala, malo više pobrinula za dobrobit naroda, ali žalibože, mi bi bili sretni, kad bi ta osoba barem mirovala, a ne da još smeta i neprilike čini svakom pokušaju napretka.

Taj gospodin, mjesto da izkorjeni praznovjerje, hoće da ga tim više siri u crkvi i izvan nje; priča ti on o stvarima, da se već sam narod smije kad ih čuje, blagovoljivo tobože začarane osobe i čude, on da posjeduje sredstva protiv vje-

sticama i proti nekakvom Hacu, kako ga on nazivlje, vješaku, i u njega čes naći nekakvu travu, koju su mu tobože misin nari iz Kine doneli kao najbolje sredstvo proti takvim stvarima. Govori, da on ina moć odvratači zle duhove, tuću i sva zla, koja nanasaju štetu pučanstvu. Taj se gospodin ponaša prema učiteljskom osoblju više puta vrlo neugladjeno, u opće, on se ni najmanje ne drži nazora onih vrlih naših svećenika, koji su mnogo i mnogo doprinesli do napretka našeg naroda.

Vrlo nam je žao da što takvog donosimo o jednom našem svećeniku, al srce nas boli, što nas protivnici tlače našim oružjem.

Koparski kotar:

Novi poštanski ured u Slumu. Dne 1. marca o. g. otvorio nam se ovdje na buzetskim Krasu u Slumu poštanski ured, glade kojega je „Naša Sloga“ jur pisala. Pošto je bio za nas taj ured od velike potrebe, jer mićo bili odviše udaljeni od dosadašnjeg poštanskog ureda u Buzetu, najtoplije se zahvaljujemo svima onima, koji su se na budi koji način za toli potrebnu stvar zauzeli.

Franina i Jurina.

Fr. Kaj dela šijor Bižato iz šture u Buzetu pobjer je bio prije korijcion od gospodarca?
Jur. A vero je os već munjen nego prvo, prke sada hodi po love za izvanjskim otroki o kompaniji s šijorom Kričicom i Taborićem i buzetskim spasi-teljem.

Fr. Ma kaj jih lovijo koka lesice?
Jur. Ma, ne, ne, oni hodijo kulina na lov za izvanjskim otroki, zavor, do ko bi jih mogli prematiti, da hodijo o talijanska škola, prke se bojijo da jim zomejo enega meštra zato ki jimajo molo otrok.

Fr. A koliko otrok imajo o lumeru?
Jur. Ma mi se zdi, da jih jimajo koliko end koka puluštru.

Fr. Ma pok ten izvanjskim otrokoni, koliko im dojo za plaća, ki hodijo o njnja školu?
Jur. A vero saki don o podun en pijat mašestre od ječmena i pažulu.

Fr. Alofa koka pržonerom!
Jur. Ma tr su pržoneri.

Fr. Bijo boje storili si hranit one siro mahu u Buzetu, nego apendivat za ječmen i pažulu!

Razne primorske vesti.

Oružatel i glagoljici. Pod tim naslovom pribioše skoro svi hrvatski listovi sličecu vesti, koja njim je stigla iz Istre: „U našim krugovima i svećeničkim i svjetovnjekim je čvrsto i općenito uvjerenje, da najnovija odluka rimske kongregacije vrhu obreda o glagoljici je plod sporazuma između rimske sv. Stolice i bečke kamarije, uslijed kojeg je prva žrtvovala vjerske interese u našim krajevima političkim manevrom druge, a to za pišive kojekakve svjetovne pogodnosti.“ Najnoviji dokaz o toj za nas nepobitnoj okolnosti jest činjenica, da su oružničke puštake dobile nalog, i to izravno od središnjih svojih predposlavljenih oblasti, da istrauju u pučanstvu utisak, što no ga izazvala ta odluka te da li se sprema na kakov otpor.

Dakle Rim ne vjeruje više niit svećeni-

cima, nego kako ih je do sada Beč, tako li od sada Rim podvrgava kontroli oružnika li barem dopušta, da to ovi vrše.*

Što nećemo još čuti? Rim je, kako se vidi, dobro znao, da će njegov dekret uzrujati cijeli narod.

U prvi mah pisamo ovoj vesti povjerovali pa ju radi toga niit nepriobćismo. Ali kasnije uvjeriamo se, da je posve istinita, jer nam ju potvrđuju odlčan rodoljub iz srednje Istre, koji nam piše, da oružnici u političkom kotaru, Pazinskom njuškaju i izpituju narod što i kako misli o najnovijem dekretu sv. Stolice, da li će ga mirno i zadovoljno uzeti do znanja ili da li će se možda provedenju istoga odlučno oprieti.

Zalostno je što se vlasti služe u takve svrhe oružnicima. ali je to ujedno znakom i dokazom, da nekome nije savjest čista. Narode! mirno, trižno i oprezno pazi na sve, što se oko Tebe zbiva!

O blakupskoj konferenciji. Održavanju prošloga čedna u Zadru radi poznatog dekreta sv. Stolice u pogledu glagoljice morali smo radi nestašice prostora izostaviti podulji člančić.

Izborni pokret u Istri. Iz talijanskib listova doznajemo, da su talijanski izbornici prvog talijanskog izbornog kotara (sudbeni kotari Buje i Piran i mjestno občine Kopar i Milje) proglasili kandidatom za taj kotar bivšeg e. k. zastupnika V. kurije odvjetnika Benatata.

Iz istog izvora doznajemo, da su talijanski izbornici petog izbornog kotara — hrvatekoga (sudbeni kotari, Pazin, Labin i Buzet), te mjestna občina Barban) odlučili kandidirati u tom kotaru g. V. Mraka (Mracha) veleposjednika u Pazinu. U tu svrhu sastali su se u Pazinu talijanski prvaci toga kotara i ustrojili izborni odbor.

G. Mraku želimo mnogo sreće ali mu ujedno jamčimo da neće nikada Beča viditi kao zastupnik onog kotara; jer svjestini izbornici onog kotara nisu čuci kao njegovi Krizanci, koji se daju prestašiti, podkupilii li prodati.

U Poreču sazvaio je na izborni dogovor svoje sumišljenike tamošnji načelnik g. Šibaš. Za dva izborna kotara t. j. drugi i treći nisu još Talijani proglasili svojih kandidata.

U prvom njihovom kotaru bit će živahna borba, jer će se tamo proglasiti — kako se čuje — tri talijanska kandidata. Našim prijateljem sirom Istre i kvarnerskih otoka preporučamo toplo, da se ugledaju u naše narodne protivnike i da svuda, gdje to još učinili nisu, ustroje što više izbornih odbora kako im je savjetovalo naše političko društvo.

Zakon o izbornoj reformi na hrvatskomu prevodu izaci će do kojih 8—10 dana naknadom političkog društva za Hrvate i Slovence Istre. Taj zakon obuhvatači će reformirati temeljni državni zakon o državnom zastupstvu od g. 1867., novi izborni red sa razdiobom kotara Dalmacije i Primorja i konačno kaznenopravne ustanove u zaštitu slobode izbora i sakupljanja. Zakon će taj vrlo dobro doći našim obdinskim načelnici ma i tajnicima, kojimn je povjeren sastav izbornih listina, zlatim članovima izbornih komislija i u obće svima, koji imaju prvo izbora i koji na jedan ili drugi način utječu u izborima agitaciji.

Osobito preporučamo novi zakon o zaštiti slobode izbora i sakupljanja, koga neka svi naši sumišljenici ponno prouče a da izmognu pravodobno zapriečiti običnu nastaju i navadne spletke naših protivnika kod sniuh izbora. — Ciena brošuri je 60 para, sa poštom 70 para, a predbroju prima g. prof. Matko Mandić u Trstu (Via Crociera br. 1) i g. dr. Dinko Tringajstić, odvjetnik u Pazinu, na koje neka se pravodobno obrate naši prijatelji!

Mjesto svršenomu pravniku. Svršeni pravnik (sa tri državna ispita) Hrvat ili Slovenac iz Istre može odmah nastupiti državnu službu, gdje će takodjer odmah dobiti podporu ili adijutum.

Pobjiza o
ni uređili
a br. 1) u
Skopštri
24. o. m.
Savez hrvatske
vnu skupštinu
boskioj-Opak
Novoćen
odne odred
njesta u
Cres 15.
reća; Poreč
reća; Labin
ko 2., 3.,
24., 25.
la; Rovinj
12. i
Pazin
odgrad 8.
6. aprila.
Našim
Sujmo je
Istra za bog
ara 1907.
ravno i drž
ravnikom d
Bilo je
ubatejli hr
almacije,
savo- i drž
inom od
smjama za
odvrgli jud
om izpitu
agrebu, a j
edbe od 10
24. apr
eck-Kelb,
zaatrali
dnoga izp
meta judice
vna izp
Ove su
ništva komi
ih naknad
motivacijom
redbe po sv
amo na on
grelli na p
kiletu u P
sivama p
nim povje
nički držav
jih.
Predm
ništva pom
uglasa: s
pak čini se
nca hrvatsk
tom smjst
jednog sluč
zlazi, pa se
tom doličea
tom inter
je neredbe
stale hrvats
dbu. Op.
Krasan
mlada dvan
idmar, iz
predsjednika
kruna ujedn
skih bojah iz
Svoju pošlj
amcem: u
primiti male
nje istaraka
veseljem; izra
razprodavah
va matenu
na oltar uzv
koja ću i
komad izvoli
podine, kao
predsjednik
O. krana dr
Elli zahva
e svoje. O
kao dragi
dice, kojom
ni prevried

Beč, tako il
oružnika il
je, kako sa
elektr uzruja
sti povjeroval
o. Ali kasnije
jer nam ju
srednje Istre,
ličkom kotaru
rod slo i ka
v. Stolice, da
li do znanja
u istoga od
duže u takve
no znakom i
st čista. Na
pazi na sve,
elji, obdrža
nadi poznatog
poljice normal
staviti podulji
iz talijanskih
ski izbornici
(sudbeni ko
i kotar bivšeg
ka Bennatica.
su talijanski
— hrvatskoga
i Buzet, te
kandidirati u
) veleposjed-
tali su se u
ra i ustrojili
sreće ali mu
Beča viditi
vjestini izbor-
govi Križanci,
ili prodati.
orni dogovor
nik g. Šišta.
drugi i treći
kandidata.
nit će živabna
— kako se
re i kvarnef-
se ugledaju
vruda, gdje to
izbornih od-
naše političko
rmi na hr-
k njih 8—10
stavn za Hr-
kon obuhva-
državni zakon
1867., novi
tara Dalma-
znenopravne
i sabora i sa-
dobro doći
i tajnicima,
ornih listina,
omisija i u
ve izbora i
utječu u iz-
vi zakon o
pljanja, koga
mnimo prouče
riječiti obična
ih protivnika
a brošuri je
a predbroju
did u Trstu
Dinko Ty-
na koje neka
rijateljji.
avniku. Svr-
ispita) Hrvat
dmah nastu-
takodjer od-
tum.

Pobliže obavijest o tom, podaje naš
ni urednik g. Matko Mandić (Via Cro-
br. 1) u Trstu.

Skupština Saveza hrv. Sokola.
24. o. m. u 10 sati prije p. održavat
Savez hrvatskih Sokolskih društava III.
vnu skupštinu u Narodnom Domu u
Slokoj-Opatiji.

Novačenjske god. 1907. u Istri. Ove
ne određeni su za novačenjske ovi dani
njestu u Istri: Krk dne 26. i 27. mar-
Cres 15. i 16. marča; Lošinj 20. i 21.
Poreč 4. i 5. marča; Buje 1. i 2.
rča; Labin 11. 22. i 13. marča; Vo-
ko 2., 3., 4. i 5. aprila; Kopar 22.,
24., 25. i 26. aprila; Piran 29. i 30.
la; Rovinj 7. marča; Pula 8., 9., 10.,
12. i 13. aprila; Buzet 11. i 12.
ila; Pazin 18., 19., 20. i 21. aprila;
odgrad 8. i 9. aprila; Motovun 15. i
6. aprila.

Našim pravnikom do znanja. Pri-
ujemo u prevodu prepis naredbe mi-
stra za bogoštovje i nastavu od 3. fe-
bra 1907. br. 4455 na sve dekanate
ravo- i državno-nastavni fakulteta, našim
pravnikom do znanja i ravnjanja.

Bilo je slučajeva, da su se sveučilišni
učitelji hrvatske narodnosti iz Istre i
almacije, koji su s'ekli absolutorij o
vo- i državno-nastavni naukama na
nom od sveučilišta u kraljevinama i
emjama zastupanim u carevinskom vieću,
odvrgli judicijelnom i političkom držav-
om izpitu ili jednom od tih izpita u
agrebu, a onda pozivom na minist. na-
edbe od 10. oktobra 1902., br. 32212 i
1 24. aprila 1904. br. 34238 za 1903.
eck-Kelb, Universitätsgesetz Nr. 649 i
39) zatražili dozvolu za pravljenje nak-
dnoga izpita u hrvatskom jeziku iz pred-
eta judicijelnoga odnosno političkoga dr-
avnoga izpita.

Ove su molbe dosada od predsjed-
ništva komisije, određene za održavanje
ih naknadnih izpita u Beču, odbijene
motivacijom, da se spomenute minist. na-
redbe po svom sadržaju i svrsi odnose
amo na one pravnike, koji su svoje nauke
vršili na pravo- i državno-nastavnom fa-
kultetu u Zagrebu i onđe po ondješnjim
isima pred odnosnim tamošnjim iz-
nim povjerenstvom položili judicijelni
itički državni izpit ili samo i jedan od
jih.

Premda je ovaj postupak predsjed-
ništva spomenute izpitne komisije pnsve
uglasa: s propisima navedenih naredaba,
pak čini se, da u krugovima sveučilišta
ca hrvatske narodnosti još uvijek vladu
u tom smjeru krivo mnijenje, kako to iz
jednog slučaja u posljednje vrijeme pro-
zlaži, pa se zato umoljava dekanat, da o
tom dotične sveučilištarce u njihovom vla-
stom interesu poduči objavivši sadržaj
te naredbe. (Dobro bi bilo, kad bi i
stale hrvatske novine priobćile ovu na-
redbu. O. ured.)

Krasan primjer rada za Družbu.
Mlada dvanaestgodišnja gospođica Ella
Vidmar, iz Senja, poslala je 1. ožujka na
predsjednika Družbe g. Vjek. Spiničica 40
kruna ujedno sa jednim krasno u hrvat-
skih bojah izrađenim obručićem za ubruse.
Svoju pošiljku popratila je sljedećim pi-
sancem: „Velemožni gospodine! Izvolite
primiti maleni obol, što ga sabrah za nase
male istarke Hrvate i Hrvatice. Velikim
veseljem izradjivah vrbove za obruse te
razprodajah komad po 1 K. Tako sabrah
ovu malenu svotu, koju radošno šaljem
ka oltar uzvišene ideje naše dične Družbe,
koju ću i u buduće revno raditi. Jedan
komad izvolite primiti Vi velemožni go-
spodine, kao uspomenu, ali ne za krunu.“
predsjednik Družbe izručio je priposlanih
0 kruna družbinom blagajniku, a mladoj
Elli zahvalio koli u ime Družbe toli u
ne svoje. Obručić za obruse držat će
kao dragocijenu uspomenu mlade Hr-
vatice, kojom se mogu dičiti ne samo nje-
ni prevriedni roditelji i druga svojta,

nego i Hrvati. Mlada Ella je već drugi
put iznenadila Družbu sa svojim darom,
i može biti zbilja uzorom mara i rada za
Družbu. Prvi put poslala je Družbi što je
dobila u raznih prigodah od svojih. Drugi
put ovo što je utrlila za svoje radjajice.
Zivila!

„Dom i Svijet“ broj 5. od 1. ožujka
1907. Izašao je najnoviji broj ovoga veli-
koga Hrvat. ilustriranoga buletističkoga
lista, sa mnogobrojnim slikama i izvornim
prevedenim pripovijetkama, te raznim za-
nimivim stivom. — „Dom i Svijet“ izlazi
dva puta u mjesecu i to (1. i 16.) na 20
strana velikoga formata, predplatna cijena
mu je na cijelu godinu K 12 (6 for.) Pred-
platu prima knjižara L. Hartmana Zagreb,
Ilica 30. Pokusni broj šalje se na zahtjev
svakomu badava.

Nezahvalnošću nagradjuje se trud,
veli jedna poslovica, koja se kod Müller-
vog dvostrukog elektro-magnetičkog križa
ne može upotrebiti, jer danomice dolaze
svjedočbe, zahvalnice, pisane od ljudi,
koji su teško na ulozima, reumi, epilepsiji,
grčevima u srcu, težkom sluhu, migreni
ili na kojoj živčanoj bolesti bolovali, te
uporabom tog stroja ozdravili — Ovdje
priobćujemo takav jedan list: G. Albert
Müller u Budimpešti V. Vadasz ulica 43/A.
Molim pošaljite mi još jedan dvostruko-
elektro-magnetički križ R. B. broj 86967
po 3 for. Ja istog ne trebam za sebe, već
za jednog mog prijatelja, te ću i nadalje
plemenito Vaše djelo svakomu preporučiti,
vati, jer sam uvjeren da svaki, koji taj
stroj nosi, absolutno ozdraviti mora pa
da ja kod Vos taj križ nebi bio naručio,
bio bi još dandanas usljed teške bolesti
nesposoban za rad, pretrpio bi kroz to
materijalnu stetu, koja ide u stotine, a
izim toga Bog zna, koje bi posljedice ta
bolest još imala. Koj kod Vas takav stroj
naruči, neka je osvjedočen, da ima ne-
naplativo izvršno ljekovito sredstvo.

Sa veleštovanjem Schmidt Božidar,
pokostar i kupelnik u Temes Kubinu u
Ugarskoj.

Tamburaško radnike, stolarske po-
moćnike i naučnike prima uz dobru
plaću odmah u posao Prva slasnica ru-
kotrornica tambura

J. Stjepušin u Sisku.

Javna zahvala.

Mene podpisanu snašla je u prošlih
mjesecih teška, skrajnu pogibeljna bolest.
Da sam ozdravila, imam pripisati,
osim dobroti Sveumogućega Boga, brizi i
trudu, maru i znanju veleštijenjega go-
spodina pokrajinskoga kotarskoga lječnika
dr. Dušana Perišića, koji si je jednom u
pomoć uzeo takodjer veleštovanoga gospo-
dina c. kr. kotarskoga lječnika u Postojni
dr. A. Kocmuta.

Scienim svojom preugudnom dužno-
stju, da mu se ovim javno najiskrenije
zahvalim.

Ujedno se zahvaljujem iz svega srca
velepoštovanoj obitelji Lomsić Antuna i
Ruže, koja me je posjećivala često svako
doba dana i činila sve što bijaše u nje-
zinoj moći da mi bolest ublaži.

Bog njoj plati!

Zahvaljujem konačno svim, koji su
se zanimali za me u mojoj bolesti, i želili
mi zdravlje. Ja ga ovim svim njim iskreno
želim.

U Ilirskoj Bistrici 26. febrara 1907.

Franjica Paulina ud. Bachman.

Hrvati!
Kupujte žigice
Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Svoj k svomu! Svoj k svomu!

NOVO SKLADIŠTE POKUĆSTVA

A. Žunić & Co - Pula

na uglu ulice Via S. Martino i Circonvallazione

Novouređeno skladište sva-
kovrsnog pokućstva:
zrcala, slika, stolica, divana
itd. itd.

Cijene umjerene.

Odlikovana
svijećarna na paru
Gorica - ulica Sv. Antona

Preporuča preč. svećenstvu, crkvenom sta-
rešinstvu, p. n. slavnom obćinstvu svijeće
iz prijesnoga pčelnoga voska kg. po K 5.— Za prijesnost
jamčim s K 2000. Svijeće za pogrebe, za božićna drva,
vošteni svitci i med najfinije vrsti uz veoma niske cijene.

Narodna Tiskara i Knjigovežnica

LAGINJA i drug.

prije J. Krmpotić i drug.

Via Giulia br. 1. — PULA — Via Giulia br. 1.

PREPORUČA SE ZA:

TISKARSKJE, KNJI-
GOVEŽKE, GALAN-
TERIJSKE RADNJE.

SAMA IZRADJUJE
PEČATE

IMADE U ZALIHU TISKANICE I KNJIGE ZA P. N.

OBĆINE, CREVE, ŠKOLE, = TRGOVAČKE KNJIGE, PISAN-
ODVJETNIKE, POSUJILNICE I KE ZA ŠKOLE, PISARSKJE I
KONSUMNA DRUŠTVA = RISARSKJE POTREBŠTINE =

PRODAJA PAPIRA NA MALO I VELIKO.

SOJ K SVOME

JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA U ŠIBENIKU.

Častim se preporučiti p. n. obćinstvu, poštovanom svećenstvu, crkvama,
bratovštinama svoju krasno uređenu

TVORNICU VOŠTANIH SVIJEĆA.

Kod mene se dobivaju izvrstne, a od mnogih priznato u svim veličinama
svijeće od pravog pčelninog voska kao i finog crkv. tamjana.

Prodajem dobra i svježa — po zdravlje — korisna meda Klj. po K 1.20.
Kupujem uz dobru cijenu u svim kolikoćama žutog voska.

Svaku i najmanju naručbu p. n. musterija obavljam najpretnije,
kao i uz najpovoljnije uvjete.

S veleštovanjem
Vladimir Kulić,
Šibenik (Dalmacija), glavna ulica.

JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA U ŠIBENIKU.

